

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central, judecător: Gh. Purici

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători: A. Corcenco, D. Stanilă, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Focșa,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Igor Focșa către SA „Regia Apă-Canal Soroca” cu privire la anularea ordinului referitor la aplicarea sancțiunii disciplinare,

împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de SA „Regia Apă-Canal Soroca” și casată hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a ț ă:

La 09 ianuarie 2018, Igor Focșa a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Regia Apă-Canal Soroca” privind anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul nr. 156-P din 12.12.2017, administrația SA „Regia Apă-Canal Soroca” i-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de „muștrare”.

Consideră ca fiind ilegal și pasibil de a fi anulat ordinul în cauză, pe motiv că partea constătătoare a ordinului nu conține date privind regula de comportare prevăzută de către norma legală, ce act normativ anume a fost încălcat care ar da temeiul de fapt și de drept de aplicare a sancțiunii.

În opinia sa, comportamentul obraznic și neadecvat, manifestat prin insulte și amenințări, pretinse de către administrația societății, chipurile că au avut loc din partea lui, urma a fi examinat de către IP Soroca, în baza plângerii, cu aprecierea și încadrarea juridică a faptelor și aplicarea altor sancțiuni decât cele disciplinare.

Ordinul nr. 147-P din 30.12.2017 despre înființarea comisiei de anchetă nu i-a fost adus la cunoștință, care de facto nici nu putea exista la data de 12.12.2017, precum și nu a participat la careva ședințe ale comisiei și nu a dat explicații pe caz, aflând despre existența unui astfel de ordin când a făcut cunoștință cu Ordinul nr. 156-P din 12.12.2017 prin care a fost sancționat.

Conform răspunsului IP Soroca din 11.12.2017, Parașciac Andrei a fost avertizat ca pe viitor să evite conflictele cu el și să nu admită asemenea încălcări cu privire la amenințarea verbală, care a avut loc la data de 30.11.2017, în incinta întreprinderii.

De asemenea, în ordinul nr. 156-P din 12.12.2017, nu a fost indicat termenul în interiorul căruia poate fi contestată sancțiunea disciplinară aplicată.

Mai mult, Parașciac Andrei, a semnat ordinul la 12 decembrie 2017, însă de facto a fost înregistrat în calitate de administrator al SA „Regia Apă-Canal Soroca” doar la 15.12.2017, prin urmare consideră că actul juridic contestat a fost semnat de către o persoană neîmputernicită.

Astfel, a solicitat anularea ordinului nr. 156-P din 12.12.2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, acțiunea a fost admisă integral. S-a declarat nul Ordinul nr. 156-P din 12.12.2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare de către administratorul SA „Apă-Canal Soroca”, Parașciac Andrei, lui Igor Focșa. S-a încasat de la SA „Apă-Canal Soroca”, în beneficiul lui Focșa Igor, cheltuielile de judecată cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 500 de lei, și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 de lei.

Pentru a decide astfel, prima instanță a invocat prevederile art. 16 din Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nr. 220 din 19.10.2007, potrivit cărora, înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat se efectuează în modul și în condițiile prevăzute pentru înregistrarea persoanei juridice, dacă legea nu prevede altfel.

Persoana juridică este obligată să depună documentele pentru înregistrarea modificărilor la organul înregistrării de stat în termen de 30 de zile de la data adoptării hotărârii de modificare a actelor de constituire sau a datelor înscrise în Registrul de stat. În cazul reorganizării persoanei juridice, termenul de depunere a documentelor pentru înregistrarea modificărilor este de 30 de zile după expirarea termenului de o lună de la publicarea avizului privind reorganizarea.

La 21 august 2018, SA „Apă-Canal Soroca”, nefiind de acord cu soluția instanței de fond, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 31 iulie 2018, cu emiterea unei noi soluții, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat și s-a casat hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În justificarea soluției instanța de apel a indicat că instanța de fond la emiterea hotărârii supuse apelului, contrar prevederilor expuse la art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor cauzei, necercetând multaspectual, complet, nepărtinitor și nemijlocit toate probele din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, aplicând eronat legea materială.

După cum rezultă din hotărârea primei instanțe, acțiunea a fost admisă prioritar cu referirea instanței de fond la faptul că ordinul de sancționare a fost semnat de o persoană neîmputernicită și anume de administratorul Parașciac Andrei.

În acest sens, instanța de apel a considerat că prima instanță în mod eronat a ajuns la concluzia că speței date îi sunt aplicabile dispozițiile art. 16 alin. (2), (4) din Legea privind înregistrarea persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali nr. 220-XVI din 19.10.2007, deoarece în favoarea tezei că schimbarea persoanei împuternicite să semneze ordinul nu afectează contractul individual de muncă pledează normele Codului muncii: art. 68, 76, 77, 78, 81, 86, care urmau a fi interpretate în modul corespunzător.

Speța dată confirmă cu certitudine că salariatul-reclamant Focșa Igor nu are nicio tangență cu prevederile Legii nr. 220-XVI din 19.10.2007 privind înregistrarea persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali, care a fost aplicată de către instanța de fond la soluționarea litigiului. Or, pentru Focșa Igor, angajator este incontestabil unitatea unde activează - SA „Regia Apă-Canal Soroca”, neavând o valoare juridică cine este desemnat în calitate de conducător al organului executiv, calitatea de administrator în opinia instanței de apel având valoare juridică doar în raport cu terțele persoane (persoane fizice și juridice), iar aceasta calitate îi permite să acționeze fără procură în fața persoanelor fizice și juridice indiferent de forma de proprietate.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, întru soluționarea obiectivă a litigiului este necesar de a indica și faptul că, în baza procesului-verbal al ședinței Consiliului Societății pe Acțiuni din 03.11.2017, s-a hotărât de a accepta cererea de demisie din funcție a administratorului-interimar Palamarciuc Dumitru și a fost numit în funcția de administrator-interimar al SA „Regia Apă-Canal Soroca” Parașciac Andrei.

În această ordine de idei rezultă că nu are valoare juridică cine este semnatarul ordinului, deoarece acest ordin provine de la un subiect de drept (persoană juridică), produce efecte juridice, indiferent de faptul cine la moment deține funcția de director (administrator). Cu atât mai mult că pe ordin a fost aplicat sigiliul unității care reconfirmă legitimitatea acestuia.

Conform dispozițiilor art. 63 alin. (5) din Legea nr.1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, hotărârea adunării generale a acționarilor intră în vigoare la data anunțării rezultatului votului, dacă prezenta lege, alte acte legislative sau hotărârea adunării generale nu prevede un termen mai tardiv de intrare a ei în vigoare.

Fostului administrator Palamarciuc Dumitru, i-a fost retras mandatul de către organul de conducere, respectiv dânsul nu era în drept să emită acte de dispoziție, în pofida faptului că acesta figura în Registrul persoanelor juridice, datorită interdicției aplicate de instanța de judecată, prin încheierea Judecătoriei Soroca din 25.07.2017, în cauza civilă înaintată de reclamantul Malis Albert, dar și a încheierii din 12.09.2017, dosar nr.2i- 132/2017, a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admisă spre examinare cererea introductivă.

În baza Ordinului nr. 136-c din 06.11.2017, Parașciac Andrei a fost transferat în funcția de administrator-interimar, respectiv era obligat să administreze întreprinderea, să asigure buna funcționare, să asigure procesul tehnologic, deoarece i-a fost delegat un mandat din partea organului de conducere, iar Palamarciuc Dumitru nu era în drept să semneze oricare acte juridice după retragerea împuternicirilor.

La 28.05.2019, Igor Focșa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a încălcat esențial și a interpretat în mod eronat legea, fapt ce a condus la soluționarea greșită a cauzei. Abordarea eronată de către instanța de apel a prevederilor legale cu privire la momentul dobândirii calității de administrator a generat o practică defectuoasă pentru litigii de acest gen. Se primește că orice administrator, neînregistrat în registrul public, poate sancționa, concedia salariații, pentru ca mai apoi acestuia să nu-i revine nicio responsabilitate. Această poziție este o derogare de la prevederile securității raporturilor juridice și tendința generală a Codului muncii de apărare a salariaților de abuzul angajatorului.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 21 februarie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 25 martie 2019 (f. d. 145), fiind recepționată la 29 martie 2019 (f. d. 149). Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Igor Focșa, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Igor Focșa, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Igor Focșa.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Igor Focșa.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova